

see at komme til et Resultat med Hensyn til, hvormeget vi troe, fornuftigviis at kunne risikere for det Gode, vi opnaae ved en Jernbane et eller andet Sted, og naar vi ere komne paa det Nene med, at det og det kunne vi være tjente med at give ud derfor, skulle vi udbyde Foretagendet paa Verdensmarkedet og sige: Hvem der vil gjøre det for det eller for en noget ringere Priis, han komme, men det kan ikke nytte, at Nogen melder sig, som mener, at Foretagendet ikke i og for sig er saa gunstigt, at det kan betale sig ved Hjælp af dette Tilskud. Naar man f. Ex. kommer til den Erkjendelse, at den og den Jernbane er en saadan som interesserer Staten, skal man sige: vi antage, at dens Anlægscapital vil være saa og saa stor og vi formene, at, om vi ogsaa skulle komme til at tilskyde f. Ex. 1 pCt., vil den Fordeel, som Staten opnaaer ved Banen, nok være denne ene Procent værd; derfor vilde vi, saalænge Jernbanen ikke betaler sig, tilskyde det Manglende, dog ikke over 1 pCt; enhver Underbalance, som overstiger dette Beløb, maa Entreprenøren selv bære.

Det forekommer mig, at i alle Pengespørgsmaal, saavel som i alle oekonomiske Spørgsmaal, bør de eventuelle Fordele og de eventuelle Tab veies mod hinanden, og dette gjælder ligesaa, naar der er Tale om Jernbaner, som naar der er Tale om et hvilket som helst andet Foretagende. Et saa storartet Færdsmiddel, som et Jernbaneanlæg er ikke paa sin Plads, hvor der ikke virkelig er saa stor Færd af Personer eller Transport af Gods, at det kan bære sig med et nogenlunde moderat Tilskud. — Det er disse to Hovedbetragtninger, som ikke forekomme mig endnu at være komne tilstrækkeligt frem, hvorfor jeg ikke har villet unblade at henlede Opmærksomheden derpaa. Hvad jeg forøvrigt kunde have at sige, er for Størstedelen fremkommen, og jeg skal derfor indskrænke mig hertil.

Beck: Jeg skulde ikke have taget Ordet i denne Sag efter de mange grundige og vigtige Foredrag, der ere holdte, naar det ikke var, fordi jeg troer, at det er min Pligt at henlede Opmærksomheden paa, at der i den Valgkreds,

jeg har den Ære at repræsentere, nemlig Frederiksberg Amts 2den Valgkreds, viser sig en meget levende Interesse for den helsingørske Jernbanes Istandbringelse, og man har derfor annodet mig om at virke, hvad jeg formaade, til Sagens Fremme, idet man tillige har stillet i Udsigt fra Kredsens Side at ville bidrage ved pecuniaire Midler. Det vil selvfølgelig kun være forholdsviis Lidet, man kan vente fra denne Kant, men det forekommer mig dog, at denne Omstændighed fortjener at tages i Betragtning, som et Moment ved Fastsettelsen af de Bestemmelser, vi maa træffe med Hensyn til det foreliggende Lovudkast, for at den helsingørske Jernbane kan komme til Udførelse i hele sin Udstrækning i den nærmeste Fremtid. De ærede Rigsdagsmænd, der allerede have talt i denne Sag, have saa fuldstændigt udviklet, hvad der ogsaa efter min Betragtning kunde være at sige, at jeg, ved at slutte mig til dem, kun maa støtte det Dufte, der fremkom navnlig fra den ærede Rigsdagsmand fra Helsingør (Thune) om, at Sagen maa overgaae til anden Behandling og derpaa overgives til Behandling af et Udvalg, som kan stræbe hen til at give Lovudkastet et mere fyldestgjørende Indhold end det, hvormed det for Dieblillet foreligger.

Jessen: Jeg for mit Vedkommende skal i Mødsætning dertil raade til at stemme mod Lovudkastets Overgang til anden Behandling, fordi det forekommer mig, at det har det tilfælles med det Forslag, der blev behandlet her igaar, at det heller ikke har den Fuldenthed, som kunde være ønskelig, og jeg er overbevist om, at den ideale Lov, vi vistnok med det Første kunne vente fra den høitagtede Minister, vil optage et aldeles fuldstændigt Jernbanenet, altsaa ogsaa den Jernbane, hvorom det foreliggende Lovforslag handler. Det forekommer mig derfor, at det vilde være urigtigt, om man nu, da vi saaledes tør vente en fuldstændig Jernbanelov, et fuldstændigt Jernbanenet, vilde vedtage en Stump Jernbane, en Jernbane, der bliver endnu mere ugunstig derved, at den foreløbig, med svage Udsigter til at føres videre, er indskrænket til at være en Dyrehavs-Lystbane. Jeg skal derhos gjøre opmærksom paa,